

Anna Norvell

Unnatural Horizons, Kramfors konsthall, till 2 april

VIRTUELL VÄRLD I MÄSTARES MILJÖ

Det var en fantastisk utställning på Nationalmuseet för några år sedan med Caspar David Friedrichs suggestiva landskapsmålningar, ofta med en ensam människa med ryggen mot betraktaren, som fick Anna Novell att gå igång med sitt projekt Unnatural Horizons, som just nu visas på Kramfors konsthall. I den tyske 1800-talsmålarens säreget gestaltade bildvärld tycker hon sig i mötet mellan natur och människa känna igen sina egna existentiella frågor.

Enligt Caspar David Friedrich bestämmer endast konstnärens känslor konstverkets karaktär. Enligt honom målar man inte bara vad man ser framför sig utan också vad man ser för sitt inre. På så sätt blir landskapet framför allt ett självporträtt.

"AFK" (Away From Keyboard) är en sådan Caspar David Friedrichinspirerad målning. Den påminner något om "Munk vid havet". Båda har en liten, bortvänd gestalt, som helt utan koppling till omgivningen, står och betraktar ett oroligt hav och en oändlig och starkt lysande stjärnhimmel. I det stora hela, i kosmos, är den enskilda människan ytterst oviktig och väldigt, väldigt liten. Har hon, som i Anna Norvells målning, dessutom tryckt på sin dators esc-knapp och även är virtuellt bortkopplad, är det en dubbel tomhet hon upplever.

Ännu en mästare, Francis Bacon, dyker upp i "Girlfriend". Anna Novells bror hade Skypekontakt med sin flickvän, då hennes ansikte plötsligt upplöstes och fick främmande, mycket groteska drag. Flickvännens röst var densamma och bilden på brodern längst upp till höger var också igenkännlig. Vi tror vi känner varandra så väl i den virtuella verkligheten, trots avsaknaden av doft, smak och att kunna lägga en arm runt någons axlar. Snabbt kan den känslan bli en helt annan och motsatt. Anna Norvells bror stod inte ut med ett Francis Bacon-liknande ansikte, som leende tittade på honom och pratade med flickvännens röst. Desperat tryckte han på ESC-knappen.

I ett tidigare konstprojekt utforskade Anna Norvell den laddade rosa färgen. Nu är det en blågrå, sval och kanske manlig sida som intresserar henne mer. Färgtonen går igen i alla verken och får betraktaren att fokusera på motivet.

Anna Norvell målar alltid i olja. Hon tycker att övergångarna blir bättre då och att oljans tröghet och längre krav på torktid ger henne tid för eftertanke, att umgås med sina målningar.

Trots många och täta kontakter världen runt i den virtuella världen, kan man drabbas av en förlamande blyghet, av virtuell torgskräck, och fråga sig vem man egentligen är. I triptyken "Me, Myself and I" presenterar Anna Norvell tre av sina mest aktiva karaktärer. Vilken är den mest verkliga? Den första i den kropp och med det utseende hon fötts till eller någon av de två andra; hennes avatarer som representerar det hon vill vara, hennes karaktärsideal?

I målningen "Three" finns tre landskap, som drömmande övergår i varandra. Det första finns i hennes dator, det andra är en av hennes målningar och det tredje är gjort av Anna Norvells morfar Nils-Gunnar Johansson, känd konstnär i Kramfors som dog för några år sedan.

Även i "Three" känner man en fläkt av 1800-talsmålerimästaren Caspar David Friedrich, som med sina fantasylvärldar tycks ha inspirerat en helt ny generation av spännande konstnärer som vill utforska både sina verkliga och virtuella identiteter med hjälp omgivande landskap. Anna Norvell är en av dem och hon har kommit långt i sin forskning och är mycket skicklig i sitt måleri.

Text: Karin Lundqvist
Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2013-03-16